

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบหรือแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

_____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กังวล เทียนกันต์เทศน์. (2540). การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

กล้า พิมพ์พงษ์. (2543). ผลของการเรียนร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญศรี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิค พรินติ้ง.

ขวัญฤทัย สมัครคุณ. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โมยิต จตุรัสวัฒนากุล. (2543). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือเป็นรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินตนา เล็กถ้วน. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทร์ดา ดันติพงสานุรักษ์. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารวิชาการ, 3(12), 36-55.

จำรูญ เรืองขจร. (2543). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม. วารสารวิชาการ, 3(2), 35-36.

ชนาธิป พรกุล. (2543). แดทส์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2533). การเรียนแบบร่วมมือ. ประชากรศึกษา, 40 (60), 19.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.

ทองศักดิ์ ประสพกิตติคุณ. (2543). กิจกรรมเกมกับการพัฒนาการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทศนา แยมมณี. (2522). ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอน กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. กรุงเทพฯ: บุรพาติลปะการพิมพ์.

✓ ———. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.

ธงชัย ชิวปรีชา. (2537). เอกสารประกอบการเรียนการสอนชุดวิชาสารัตถะและวิถีวิธีทางวิทยาศาสตร์. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

นงเยาว์ โชติพันธ์. (2545). ผลของคำถามนำการเสริมแรงต่อเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นลินี ทิหอคำ. (2541). ผลการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโจทย์ปัญหาและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นิตยา เจริญนิเวศกุล. (2541). ผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีการทดสอบย่อยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิชานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเชิด ภูญโญนันตพงษ์. (2527). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์. (2540). เอกสารประกอบการประชุมวิชาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครั้งที่ 7 เรื่องการเรียนวิทยาศาสตร์ที่เน้นการสร้างความรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปีทมา ศรขาว. (2540). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และ
เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม,
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกายแก้ว แปรโลกสูง. (2541). ประสิทธิภาพของวิธีสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง
โรคขาดสารอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดบุรีรัมย์. ปริญญาโทปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการศึกษา
สุศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปรารดนา เกษน้อย. (2540). ผลของการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เปี่ยมสุข กลิ่นเกสร. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาการพยาบาลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณวัฑฒิ์ เจริญธรรมสาร. (2535). การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน. สารพัฒนาหลักสูตร,
9(5), 35-40.

พัชรารณณ์ พสุวัต. (2531). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542, 2 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 21-25.

พิมพ์พันธ์ เจริญกุล. (2545). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: คุณภาพวิชาการ.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

เพราพรรณ เป็ลยง. (2540). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี.

ภพ เลหาไพบูลย์. (2537). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

มานิตย์ คดีพิศาล. (2541). ผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครูที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ในวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสายการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ยุพา วีระไวทยะ และปรีชา นพคุณ. (2544). เทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา
ตอนต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์

เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริสาส์น.

วรรณทิพา รอดแรงคำและพิมพ์พันธ์์ เดชะคุปต์. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วยกิจกรรม ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้น.

วรรณทิพา รอดแรงคำ และจิต นวนแก้ว. (2542). การพัฒนาการคิดของนักเรียนด้วยกิจกรรม ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ป แมเนจเม้น.

✓ วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ.

วีระเดช เกิดบ้านตะเคียน. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ เจตคติต่อการเรียนและการคงทนในการจำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน จากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มีเดียรูปแบบ ต่างกันกับการสอนตามคู่มือครู. ปรียญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขา หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2540). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2519). เอกสารประกอบการอบรมครู วิทยาศาสตร์ทั่วไประดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

_____. (2543). รายงานผลการรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำแผนแม่บทระยะยาวและ แผนแม่บทระยะยาวและแผนแม่บท พ.ศ. 2545 – 2549. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการ สอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดการเรียนรู้กลุ่มวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี.

สมจิต กิจธนไพบูลย์. (2530). วิทยาศาสตร์สำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมพงษ์ สิงหะพล. (2541). เทคนิคการสอนของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning). วารสารสถาบันราชภัฏนครราชสีมาจารย์, 13(25), 41-44.

สมพิศ อุคมศิลป์. (2546). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 – 3 ตามสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินตามสภาพจริง
(พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.

สายฝน ศิริพันธ์. (2541). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือและขนาดกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.

เสน่ห์ ทิมสุกใส. (2542). พฤติกรรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. นครราชสีมา:
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

สุธาดา มุ่งช่อนกลาง. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และ
ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนด้วย
วิธีการแบบร่วมมือที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุพล วังสินธุ์. (2543). การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ. วารสารวิชาการ, 3(4), 9-13.

สุมาลี บัวเล็ก. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถ
ในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน
โดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือและการสอนตามคู่ครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ด้านสหวิชาการพิมพ์.

สุวัฒน์ นิยมคำ. (2531). ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้
เล่ม 2. กรุงเทพฯ: เจอนอร์ลันด์ เซนเตอร์.

✓ แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทแสง.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลใน
ชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พุทธศักราช 2540 – 2544). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อรอดผลการพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน*
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุวิมล เขียวแก้ว. (2539). การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ. *วารสารวิชาการ*, 2(9), 13-15.
- อารี พันธุ์ณี. (2543). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเฟิลส.
- อำนาจ เจริญศิลป์. (2544). *วิทยาศาสตร์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- Ahuja, A. (1994). The effect of a cooperative learning instructional strategy on academic achievement, attitude towards science class process skills of middle school science students. *Dissertation Abstracts International*, 55, 3149.
- Carin, A. A., & Sund, R. (1975). *Teaching modern science* (2nd ed.). Columbus, Ohio: Charles E. Merrill Publishing Company.
- Collette, A. T., & Chiappetta, A. L. (1986). *Science instruction in the middle and secondary school*. Ohio: Charles E Merrill Publishing Company.
- Fan, C. T. (1952). *Item analysis table*. Princeton, New Jersey: Educational Testing Service.
- Good, C. V. (1963). *Dictionary of education*. New York: McGraw Hill.
- Jacobs, D.L., Watson, T.G., & Sutton, J.P. (1996). Effects of cooperative learning method on mathematics achievement and effective outcomes of students in a private elementary school. *Journal of Research and Development in Education*, 90(9), 195-201.
- Johnson, D.W., Tomos, D.J., & Holubec, E.T. (1993). *Circle of learning: Cooperative in the classrooms* (4th ed.). Minnesota: Interaction Book.
- Lesley, S. J. F. (1999). *Cooperative learning activities in the library media center*. Colorado: Libraries Unlimited, Inc.
- Nunnery, J.A., & Bol, S. (1997). Cooperative learning in secondary mathematics classroom. *The Journal of Educational Research*, 91(1), 42 – 47 .
- Sharan, S., Kussell, P., Hertz, L. R., Befarano, Y. R., & Sharany, S. (1984). *Cooperative learning in the classroom: Research in desegregated schools*. Hillsdale N.J.: Erlbaum.
- Slavin, R. E. W. (1987, November). Cooperative learning and cooperative school. *Educational Leadership*, 80(1), 45 – 55.

Susan, M.M., & Maribeth, G. (1996). Teacher and student evaluations of cooperative learning and observed interactive behaviors. *The Journal of Educational Research*, 90 (1), 13 – 22 .

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University